

— og muligvis den øvrige Regerings Stilling — til Sagen er dikteret af de Partier, som har stemt for denne Henstilling. Det fremgik af den højtærede Ministers Udtalelser, at der i Kommunalbestyrelsen ikke havde været Enighed om denne Sag. Hele den borgerlige Gruppe havde meldt Pas og ikke villet være med til en Beslutning i denne Henseende. Den højtærede Indenrigsminister udtalte ogsaa, at han med Fornøjelse havde læst de stenografiske Referater fra Kommunalbestyrelsen, men det forekommer mig, at den Opfattelse, han havde faaet ved at læse disse Referater, ikke var den rette — tværtimod. Den Gruppe, den højtærede Minister maaske særlig slutter sig til, den borgerlige Gruppe, som efter Sigende bestaar af Højre- og Venstremænd, men hvis Medlemmer vi, der nu har levet sammen med dem i mange Aar, aldrig har kunnet se Forskel paa, har endda fundet paa, at Kommunalbestyrelsen i Stedet for at foretage en Henvendelse til Regeringen skulde nedsætte et Fællesudvalg til at tage disse store Sager under Overvejelse. Dette modsatte Flertallet sig, fordi der i Kommunalbestyrelsen har været nedsat et Utal af Udvalg, som Gang paa Gang har behandlet disse vanskelige Spørgsmaal. Den borgerlige Gruppens Ordfører, Overretssagfører Becker, udtalte paa det Møde, hvor denne Beslutning blev taget, den 20. Oktober: Det er da ikke underligt, at Kommunen ikke kan mere, for det er store Summer, der er ofret netop paa den Vej, dels gennem Prisregulering, dels ved Boligbyggeri. Han sagde senere, at siden vi begyndte i 1916—17 indtil nu, er, saa vidt han kunde se, den samlede Sum, der var anvendt til Dyrtidsforanstaltninger, 120 à 126 Mill. Kr. Hr. Becker har saaledes selv fastslaaet, og det begynder han med at sige, at Stillingen er meget alvorlig for Københavns Kommune, saaledes at han godt kan forstaa, at der skal gøres noget. Men naturligvis kan man ikke støtte det Forslag, som er stillet, ikke af to Grupper, men af tre. Københavns Borgerrepræsentation bestaar jo af 55 Medlemmer. Deraf tæller den saakaldte borgerlige Gruppe kun 17; alle de andre har stemt for Henstillingen til den høje Regering. Det er et saa mægtigt Flertal af Byens Repræsentation, at man ikke uden videre kan affærdige en saadan Beslutning, fordi den er taget uden ens egne Partifællers Stemmer. Ligegyldigt, hvilket Parti man tilhører, kan man ikke i et Spørgsmaal som dette lade sig lede af rent partimæssige Synspunkter ved Afgørelsen. Vi er nu kommet saa vidt, at vi har maattet indlogere Folk i Christianshavns Fængsel, der for længe siden

skulde være nedlagt, fordi det er i høj Grad sundhedsfarligt. Vi har i Øjeblikket Masser af Mennesker, der maa bo omkring paa Lofter, og vi har Folk, som bor i smaa Træskure rundt omkring i Kolonihaver o. s. v. Rent bortset fra den store Tilstrømning, der har været fra Landet, maa hver Kommune i Almindelighed sørge for sine, men naar man tager Hensyn til, at denne Bys Befolkning har ofret 70 Mill. Kr. paa denne Opgave i den sidste Tid, forekommer det mig, at Regeringen kunde være enig med mig om, at Byen har gjort sin Pligt fuldt ud. Nu kan det vel siges, at Staten ogsaa er daarligt stillet, og det skal jeg indrømme, men der er dog den Forskel, at Staten har Mulighed for at skaffe sig Indtægter, men det har en Kommune ikke udover Lovens Grænser; thi ellers var der Mulighed for, at en saa stor By som København kunde løse dette Spørgsmaal. Men Loven forhindrer os i at foretage de Skridt, som kan skaffe nye Indtægter, og derfor er det naturligt, at man henvender sig til Regeringen. Jeg vil derfor gerne fastslaa, at Socialdemokraterne og de radikale Venstremænd og den tredie Gruppe — hvad kalder man den? jeg tror, den kalder sig selv de Uafhængige; den bestaar af to Medlemmer, den er tidligere kaldt Frøken Bloms Gruppe, og jeg tror, den er bedst kendt under dette Navn — er fuldt ud enige om, at der maa gøres noget snarest muligt, hvis Forholdene ikke skal blive alt for fortvivlede.

I Anledning af den Debat, der førtes før mellem de ærede Medlemmer Hr. Brøsen og Hr. L. Rasmussen, vil jeg gerne sige, om det ikke vilde være rigtigst at overveje, naar der er Tale om Byggeriet, om der ikke ligger Fejl andre Steder end netop hos Arbejderne i Byggefaget. Disse Mennesker, hvis Arbejde er afhængigt af Vind og Vejr, og som vel enkelte Dage eller en Uge har Mulighed for at tjene store Indtægter, har i Virkeligheden ikke saa store Indtægter, naar man udregner dem pr. Aar, som man gerne vil gøre det til. Det viser vor Skattestatistik, hvorved vi udmærket godt kan kontrollere ogsaa Bygningshaandværkernes Fortjeneste. Men der er andre, som indvirker paa Byggepriserne. Der er Sagførere, og der er Arkitekter og Murer- og Tømrermestre og en hel Mængde Mennesker, som leverer Varer til Byggeriet, for ikke at tale om Materialerne, hvis Priser er skruede op til uhørte Højder. Her er sikkert et Omraade, hvor den høje Regering kunde skride ind, men det vil den naturligvis ikke. Men hvis man vedblivende skal bruge disse Tal i den offentlige Debat, vilde det saa ikke være rigtigst, at vi fik